HOTĂRÂREA CURŢII (Camera a treia)

22 decembrie 2010*

În cauza C-215/09,

având ca obiect o cerere de pronunţare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de markkinaoikeus (Finlanda), prin decizia din 12 iunie 2009, primită de Curte la 15 iunie 2009, în procedura

Mehiläinen Oy,

Terveystalo Healthcare Oy, fostă Suomen Terveystalo Oyj,

împotriva

Oulun kaupunki,

* Limba de procedură: finlandeza.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnii E. Juhász (raportor), G. Arestis, J. Malenovský și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul N. Nanchev, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 17 iunie 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Mehiläinen Oy și Terveystalo Healthcare Oy (fostă Suomen Terveystalo Oyj), de doamna A. Laine și de A. Kuusniemi-Laine, asianajaja;

— pentru Oulun kaupunki, de doamna S. Rasinkangas și de I. Korpinen, asianajaja;

— pentru guvernul finlandez, de doamnele A. Guimaraes-Purokoski și M. Pere, în calitate de agenți;

— pentru guvernul ceh, de domnul M. Smolek, în calitate de agent;

— pentru Comisia Europeană, de domnii E. Paasivirta, C. Zadra și D. Kukovec, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea dispozițiilor pertinente, în raport cu circumstanțele acțiunii principale, ale Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Mehiläinen Oy și Terveystalo Healthcare Oy, fostă Suomen Terveystalo Oyj, societăți pe acțiuni de drept finlandez, pe de o parte, și Oulun kaupunki (orașul Oulu), pe de altă parte, cu privire la

calificarea juridică, din punctul de vedere al normelor Uniunii în materie de contracte de achiziții publice, a unui aranjament contractual încheiat între Oulun kaupunki și ODL Terveys Oy, societate privată independentă de acest oraș (denumită în continuare „partenerul privat"), și care avea ca obiect crearea unei întreprinderi comune, ODL Oulun Työterveys Oy (denumită în continuare „întreprinderea comună").

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

3 Conform definițiilor cuprinse la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2004/18:

„(a) «Contractele de achiziții publice» sunt contracte cu titlu oneros, încheiate în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante și care au ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii în sensul prezentei directive.

[...]

(d) «Contractele de achiziții publice de servicii» sunt contracte de achiziții publice, altele decât contractele de achiziții publice de lucrări sau de bunuri, care au ca obiect prestarea de servicii prevăzute în anexa II.

[...]"

4 Articolul 2 din această directivă, intitulat „Principii de atribuire a contractelor", prevede:

„Autoritățile contractante tratează operatorii economici în mod egal și fără discriminare și acționează potrivit principiului transparenței."

5 Potrivit articolului 7 din aceeași directivă, intitulat „Valoarea pragurilor pentru contractele de achiziții publice", astfel cum a fost actualizat prin Regulamentul (CE) nr. 1422/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare a acestora în materie de proceduri de atribuire a contractelor de achiziții (JO L 317, p. 34), Directiva 2004/18 se aplică contractelor de achiziții publice de servicii, atribuite de alte autorități contractante decât cele care sunt autorități guvernamentale centrale, a căror valoare estimată fără taxa pe valoarea adăugată (TVA) este egală sau mai mare de 206 000 euro.

6 Conform anexei II B la Directiva 2004/18, serviciile de sănătate intră sub incidența punctului 25 din această anexă, intitulat „Servicii de sănătate și servicii de asistență socială".

7 Potrivit articolului 21 din această directivă:

„Atribuirea contractelor care au ca obiect serviciile prevăzute în anexa II B se realizează exclusiv în conformitate cu articolul 23 și articolul 35 alineatul (4)."

8 Articolul 23 din Directiva 2004/18, care face parte din capitolul IV al acesteia, intitulat „Norme speciale privind caietul de sarcini și documentele contractului", privește specificațiile tehnice care figurează în documentele contractului, iar articolul 35 alineatul (4) din aceeași directivă, care face parte din capitolul VI al acesteia, intitulat „Norme de publicitate și transparență", se referă la obligațiile de informare ale autorităților contractante în ceea ce privește rezultatele procedurii de atribuire a unui contract.

Reglementarea națională

9 Legea finlandeză 1383/2001 privind ocrotirea sănătății la locul de muncă (Työterveyshuoltolaki) impune angajatorilor publici și privați să acorde atenție ocrotirii sănătății angajaților lor la locul de muncă.

10 Potrivit articolului 3 punctul 1 din această lege, ocrotirea sănătății la locul de muncă este activitatea, pusă în aplicare sub responsabilitatea angajatorului, prin care personal calificat și experți din domeniul sănătății muncii asigură prevenirea bolilor și a accidentelor legate de muncă, veghează ca locul de muncă să nu pună în pericol

sănătatea și securitatea angajaților, promovează un mediu de muncă adecvat, asigură buna funcționare a colectivului de muncă, precum și sănătatea, eficacitatea și capacitatea de muncă a salariaților.

11 Potrivit articolului 4 primul paragraf din legea menționată, angajatorul trebuie să organizeze, pe cheltuiala sa, un serviciu de ocrotire a sănătății la locul de muncă în scopul prevenirii și combaterii atingerilor aduse sănătății și a riscurilor sanitare cauzate de muncă și de condițiile de muncă, precum și pentru protejarea și garantarea securității, a capacității de muncă și a sănătății salariaților.

12 În temeiul articolului 7 din Legea 1383/2001, angajatorul poate organiza serviciile de ocrotire a sănătății la locul de muncă în sensul acestei legi achiziționând prestațiile necesare de la un „centru de sănătate" în sensul Legii 66/1972 privind sănătatea publică (kansanterveyslaki), organizând el însuși sau împreună cu alți angajatori serviciile de care are nevoie sau achiziționând serviciile în cauză de la o persoană sau de la o entitate abilitată în acest scop.

13 Conform articolului 87a alineatul 1 din Legea finlandeză 365/1995 privind comunele (Kuntalaki), astfel cum a fost modificată prin Legea 519/2007, intrată în vigoare la 15 mai 2007, o comună sau o grupare de comune poate crea o regie municipală în vederea exercitării unei activități economice sau pentru asumarea unei misiuni conform unor principii de gestiune privată. Regiile municipale nu au personalitate juridică, însă sunt integrate organic în comună, iar activitățile acestora sunt supuse dispozițiilor privind activitatea comunei.

14 Directiva 2004/18 a fost transpusă în dreptul finlandez prin Legea 348/2007 privind atribuirea contractelor de achiziții publice (Hankintalaki), al cărei articol 5 alineatul 1 conține o definiție a noțiunii de „contract de achiziții publice" care corespunde celei care figurează la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din această directivă.

15 Conform lucrărilor pregătitoare care au condus la adoptarea acestei legi (proiectul de lege 50/2006 vp), contractul de achiziții publice este în general un contract de drept privat între două persoane juridice distincte. Pentru acest motiv, acordurile încheiate în interiorul unui organism nu pot în mod normal să fie considerate contracte de achiziții publice. Un contract nu poate fi considerat ca fiind un contract de achiziții publice atunci când obiectul său principal este altul decât atribuirea unui contract de achiziții. Ar trebui să se examineze în special dacă operațiunea sau grupul de acorduri formează un ansamblu de care contractul de achiziții în cauză nu poate fi disociat.

16 Potrivit articolului 10 din legea menționată, aceasta nu se aplică contractelor de achiziții pe care autoritatea contractantă le atribuie unei entități distincte din punct de vedere formal și autonome din punct de vedere decizional, dar asupra căreia exercită, singură sau împreună cu alte autorități contractante, un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, dacă această entitate distinctă desfășoară partea cea mai importantă a activității sale cu aceste autorități contractante. Această dispoziție constituie adaptarea reglementării naționale la jurisprudența Curții (Hotărârea din 18 noiembrie 1999, Teckal, C-107/98, Rec., p. I-8121, punctul 50).

Acțiunea principală și întrebările preliminare

17 Consiliul municipal al Oulun kaupunki a decis, la 21 aprilie 2008, să creeze, împreună cu partenerul privat, întreprinderea comună, care urma să intre sub incidența Legii 624/2006 privind societățile pe acțiuni și să își înceapă activitatea la 1 iunie 2008. Capitalul întreprinderii comune urma să fie deținut în părți egale de cei doi parteneri, iar gestiunea acesteia urma să fie exercitată în comun.

18 Activitatea întreprinderii comune urma să constea în prestarea de servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă, iar cei doi parteneri intenționau să orienteze această activitate, în principal și din ce în ce mai mult, către o clientelă privată. Cu toate

acestea, pentru o perioadă tranzitorie de patru ani (denumită în continuare „perioada tranzitorie”), aceștia s-au angajat să achiziționeze de la întreprinderea comună serviciile de sănătate pe care, în calitate de angajatori, trebuie să le asigure angajaților lor, conform legislației naționale.

19 Potrivit Oulun kaupunki, cifra de afaceri preconizată a întreprinderii comune urma să se ridice la aproximativ 90 de milioane de euro în perioada tranzitorie, din care 18 milioane de euro ar fi reprezentat valoarea serviciilor pe care acest oraș urma să le furnizeze angajaților săi.

20 Cei doi parteneri trebuiau să transfere către întreprinderea comună, sub formă de aport în natură, unitățile fiecăruia însărcinate, în cadrul lor, cu furnizarea către angajații lor a prestațiilor de sănătate la locul de muncă, conform legislației naționale aplicabile. Astfel, Oulun kaupunki a transferat către întreprinderea comună regia municipală Oulun Työterveys (denumită în continuare „regia municipală”), însărcinată în cadrul său cu prestarea de servicii de sănătate la locul de muncă, care ar avea o valoare între 2,5 și 3,4 milioane de euro, în timp ce partenerul privat a transferat unitatea sa corespondentă, care are o valoare estimată între 2,2 și 3 milioane de euro.

21 Potrivit Oulun kaupunki, prestațiile în materie de sănătate la locul de muncă furnizate salariaților acestui oraș reprezintă aproximativ 38 % din cifra de afaceri a regiei municipale. Restul cifrei de afaceri ar fi atins prin furnizarea de prestații unei clientele private.

22 În procesul-verbal al ședinței Consiliului municipal al Oulun kaupunki în care s-a adoptat decizia din 21 aprilie 2008, se arată următoarele:

„Părțile au convenit pe de altă parte să achiziționeze de la [întreprinderea comună] prestații în materie de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pentru o perioadă

tranzitorie de patru ani. Oulun kaupunki va achiziționa același volum de prestații de sănătate și de bunăstare la locul de muncă precum cel achiziționat de la regia municipală […] [Legea privind atribuirea contractelor de achiziții publice] prevede că Oulun kaupunki lansează un apel la concurență pentru prestațiile sale în materie de sănătate la locul de muncă de îndată ce acestea vor fi fost transferate [întreprinderii comune]. Următoarele motive justifică însă ca Oulun kaupunki să rămână clienta [întreprinderii comune] în perioada tranzitorie:

— situația angajaților municipali transferați este astfel garantată;

— actualul contract al Oulun kaupunki este avantajos și concurențial;

— [întreprinderea comună] își începe activitatea în condiții favorabile."

23 Conform acestui proces-verbal, Oulun kaupunki a semnat, la 24 aprilie 2008, cu partenerul privat un pact potrivit căruia s-a angajat să încredințeze viitoarei întreprinderi comune sarcina prestării către angajații municipali a serviciilor de sănătate și de bunăstare la locul de muncă în perioada tranzitorie. La încheierea acestei perioade tranzitorii, Oulun kaupunki intenționa, potrivit afirmațiilor sale, să supună atribuirea serviciilor în cauză unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice.

24 Din procesul-verbal menționat rezultă astfel că Oulun kaupunki, în calitate de autoritate contractantă, nu a lansat cererea de ofertă pentru prestarea, în perioada tranzitorie, a serviciilor de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pe care trebuia să

le asigure angajaților proprii, conform legislației naționale. Este de asemenea cert că alegerea partenerului privat nu a fost efectuată în urma unei proceduri concurențiale.

25 Sesizată de întreprinderi concurente care erau interesate de prestarea serviciilor de sănătate și de bunăstare la locul de muncă destinate angajaților Oulun kaupunki, instanța de trimitere a interzis provizoriu acestuia din urmă, care în caz de nerespectare a interdicției urma să plătească o amendă de 200 000 de euro, să pună în aplicare, sub orice formă, decizia consiliului municipal din 21 aprilie 2008, în măsura în care privește achiziționarea de către Oulun kaupunki de la întreprinderea comună a unor servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă destinate angajaților acestui oraș. În așteptarea deciziei definitive a instanței sesizate, Oulun kaupunki a decis, la 26 august 2008, să transfere întreprinderii comune activitățile regiei municipale, excluzând însă din acest transfer prestațiile de sănătate la locul de muncă furnizate angajaților săi.

26 Având în vedere argumentele contrare invocate de părțile din acțiunea principală în ceea ce privește natura operațiunii în litigiu în lumina dreptului Uniunii în materia achizițiilor publice, markkinaoikeus a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Luat în considerare în ansamblu, un acord potrivit căruia o autoritate contractantă municipală încheie, cu o întreprindere privată independentă de ea, un contract privind înființarea unei noi întreprinderi sub forma unei societăți pe acțiuni, în cadrul căreia capitalul și puterea de control sunt împărțite în mod egal între cele două părți și de la care, la înființarea acestei societăți, autoritatea contractantă se angajează să achiziționeze serviciile de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pentru propriii angajați, este supus procedurilor de achiziții publice pentru motivul că acordul contractual global se prezintă ca o atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii în sensul Directivei 2004/18 […] sau acest acord trebuie considerat crearea unei întreprinderi comune și transferul activităților unei regii municipale, caz în care directiva sus-menționată și obligația de a lansa o cerere de ofertă pe care aceasta o impune nu ar fi aplicabile?

2) Pe de altă parte, trebuie considerat relevant în speță faptul că:

a) în calitate de autoritate contractantă municipală, Oulun kaupunki s-a angajat să achiziționeze cu titlu oneros prestațiile sus-menționate pentru o perioadă tranzitorie de patru ani, la expirarea căreia, conform deciziei sale, intenționează să lanseze din nou o cerere de ofertă pentru furnizarea serviciilor de sănătate la locul de muncă necesare?

b) anterior acordului în discuție, cifra de afaceri a regiei municipale, care era un organism ce depindea din punct de vedere organizatoric de Oulun kaupunki, rezulta în mare parte din alte prestații decât serviciile de sănătate la locul de muncă furnizate angajaților municipali?

c) noua întreprindere este creată prin transferul, cu titlu de aport în natură, al activităților regiei municipale, care constau în servicii de sănătate la locul de muncă furnizate atât angajaților municipali, cât și unor clienți particulari?"

Cu privire la întrebările preliminare

27 Prin intermediul celor două întrebări preliminare adresate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Directiva 2004/18 trebuie interpretată în sensul că se aplică unui acord potrivit căruia o autoritate contractantă încheie, cu o entitate privată independentă de ea, un contract privind înființarea unei întreprinderi comune sub forma unei societăți pe acțiuni, de la care autoritatea contractantă se angajează ca, la înființarea acestei societăți, să

achiziționeze serviciile de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pe care trebuie să le asigure propriilor angajați.

28 Din cuprinsul acestor întrebări și din contextul în care acestea se înscriu reiese că incertitudinile instanței de trimitere sunt legate mai precis de prestarea de către întreprinderea comună către Oulun kaupunki a unor servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă destinate angajaților acestui oraș, această prestare corespunzând angajamentului luat de orașul menționat de a achiziționa de la această întreprindere comună, pentru o perioadă tranzitorie de patru ani, astfel de servicii, care anterior îi erau furnizate de o regie municipală care era din punct de vedere organic legată de acesta.

29 Cu titlu introductiv, este necesar să se sublinieze că este cert că, în acțiunea principală, Oulun kaupunki are calitatea de autoritate contractantă, în sensul articolului 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18, și că serviciile în cauză intră în noțiunea „servicii de sănătate", în sensul punctului 25 din anexa II B la directiva menționată. Angajamentul luat de Oulun kaupunki de a achiziționa serviciile în cauză pentru angajații săi de la întreprinderea comună presupune existența unui contract cu titlu oneros între orașul menționat și această întreprindere. În plus, din informațiile oferite de instanța de trimitere rezultă că valoarea estimată a acestui contract, de aproximativ 18 milioane de euro, depășește pragul de aplicare pertinent din Directiva 2004/18.

30 Trebuie de asemenea amintit că Directiva 2004/18 nu distinge între contractele de achiziții publice atribuite de o autoritate contractantă pentru îndeplinirea misiunii sale ce constă în satisfacerea unor necesități de interes general și cele care nu au legătură cu această misiune, precum necesitatea de a îndeplini, cum este cazul în speță, o obligație pe care o are ca angajator față de angajații săi (a se vedea în special Hotărârea din 15 iulie 2010, Comisia/Germania, C-271/08, Rep., p. I-7091, punctul 73 și jurisprudența citată).

31 Odată aduse aceste precizări introductive, trebuie amintit că o autoritate publică poate îndeplini sarcinile de interes public care îi revin prin propriile mijloace, fără a fi obligată să apeleze la entități externe care nu aparțin serviciilor sale, și că poate face acest lucru și în colaborare cu alte autorități publice (Hotărârea din 9 iunie 2009, Comisia/Germania, C-480/06, Rep., p. I-4747, punctul 45). De asemenea, astfel cum s-a arătat la punctul 1 din Comunicarea interpretativă a Comisiei privind aplicarea dreptului comunitar în domeniul contractelor de achiziții publice și al concesiunilor în cazul parteneriatelor public-privat interinstituționale (PPPI) (JO 2008, C 91, p. 4), o astfel de autoritate este liberă să exercite ea însăși o activitate economică sau să o încredințeze unui terț, de exemplu unei entități cu capital mixt create în cadrul unui parteneriat public-privat.

32 În plus, aplicarea dreptului Uniunii în materia achizițiilor publice este, desigur, exclusă în cazul în care controlul exercitat de autoritatea contractantă asupra entității adjudecatare este analog celui pe care autoritatea menționată îl exercită asupra propriilor servicii și, totodată, această entitate realizează cea mai mare parte a activității sale cu autoritatea contractantă care o deține (a se vedea Hotărârea Teckal, citată anterior, punctul 50). Cu toate acestea, participarea, chiar și minoritară, a unei întreprinderi private la capitalul unei societăți la care participă de asemenea o autoritate contractantă exclude ca aceasta din urmă să poată exercita asupra societății menționate un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii (a se vedea în special Hotărârea din 10 septembrie 2009, Sea, C-573/07, Rep., p. I-8127, punctul 46, și Hotărârea din 15 octombrie 2009, Acoset, C-196/08, Rep., p. I-9913, punctul 53).

33 În ceea ce privește, mai precis, incertitudinea instanței de trimitere cu privire la aspectul dacă angajamentul Oulun kaupunki de a achiziționa, în perioada tranzitorie, de la întreprinderea comună serviciile de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pe care acesta trebuie să le asigure propriilor angajați este sau nu este scos de sub incidența normelor Directivei 2004/18 din cauza faptului că acest angajament face parte din contractul prin care este creată întreprinderea comună, trebuie arătat că constituirea de către o autoritate și un operator economic privat a unei întreprinderi comune nu intră, ca atare, sub incidența Directivei 2004/18. De altfel, acest lucru

este amintit la punctul 66 din Cartea verde a Comisiei privind parteneriatele public-privat și dreptul comunitar în domeniul achizițiilor publice și al concesionărilor [COM(2004) 327 final].

34 Trebuie cu toate acestea să se sublinieze că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 69 din această carte verde, este necesar să se asigure că o operațiune de capital nu maschează, în realitate, atribuirea către un partener privat a unor contracte care pot fi calificate drept contracte de achiziții publice sau concesionări. De altfel, astfel cum se arată la punctul 2.1 din Comunicarea interpretativă a Comisiei, menționată mai sus, faptul că o entitate privată și o entitate contractantă cooperează în cadrul unei entități cu capital mixt nu poate justifica nerespectarea dispozițiilor privind achizițiile publice în momentul atribuirii unui astfel de contract acestei entități private sau entității cu capital mixt (a se vedea în acest sens Hotărârea Acoset, citată anterior, punctul 57).

35 Având în vedere aceste orientări generale, este necesar să se stabilească dacă și în ce măsură Directiva 2004/18 poate fi aplicată în cadrul acțiunii principale.

36 În această privință, din jurisprudența Curții reiese că, în ceea ce privește un contract mixt ale cărui diferite părți se îmbină astfel încât nu pot fi separate și formează astfel un tot indivizibil, acest contract trebuie examinat în ansamblul său într-un mod unitar în scopul calificării sale juridice din punctul de vedere al normelor în materia contractelor de achiziții publice și trebuie apreciat în temeiul normelor care reglementează partea care constituie obiectul principal sau elementul preponderent al contractului (Hotărârea din 6 mai 2010, Club Hotel Loutraki și alții, C-145/08 și C-149/08, Rep., p. I-4165, punctele 48 și 49, precum și jurisprudența citată).

37 Rezultă că, în scopul aplicării Directivei 2004/18, trebuie să se verifice dacă partea reprezentată de serviciile de sănătate destinate angajaților Oulun kaupunki, care intră, în principiu, sub incidența acestei directive, poate fi detașată de acest contract.

38 În această privință, trebuie avut în vedere procesul-verbal al ședinței Consiliului municipal al Oulun kaupunki din 21 aprilie 2008, care expune motivele angajamentului luat de acest oraș cu ocazia constituirii întreprinderii comune. În plus, din explicațiile oferite de Oulun kaupunki cu ocazia ședinței rezultă că orașul menționat consideră această parte a contractului ca fiind nedetașabilă, din cauza faptului că valoarea angajamentului de a achiziționa servicii de sănătate de la întreprinderea comună în perioada tranzitorie făcea parte din aportul său în natură la capitalul acestei întreprinderi și a faptului că acest capital constituia, din punct de vedere economic, o condiție pentru crearea acesteia.

39 Este necesar să se sublinieze că intențiile exprimate sau prezumate ale părților contractante de a considera diferitele părți care compun un contract mixt ca fiind inseparabile nu sunt suficiente, ci trebuie să se sprijine pe elemente obiective susceptibile să le justifice și să stea la baza necesității de a încheia un contract unic.

40 În ceea ce privește argumentul prezentat de Oulun kaupunki potrivit căruia situația angajaților municipali transferați la întreprinderea comună ar fi garantată ca urmare a angajamentului luat, trebuie să se arate că o asemenea garanție ar fi putut fi asigurată și în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții conform principiilor nediscriminării și transparenței, în care cerința referitoare la această garanție ar fi făcut parte din condițiile care trebuie respectate pentru atribuirea contractului.

41 În ceea ce privește argumentele Oulun kaupunki care constau în afirmarea faptului că „actualul contract va fi avantajos și concurențial” și că, prin angajamentul menționat, „întreprinderea comună își va începe activitatea în condiții favorabile”, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, atribuirea unui contract de achiziții publice unei întreprinderi cu capital mixt fără asigurarea concurenței ar aduce atingere obiectivului privind concurența liberă și nedenaturată și principiului egalității de tratament, în măsura în care o asemenea procedură ar oferi unei întreprinderi private prezentă în capitalul acestei întreprinderi un avantaj în raport cu concurenții săi (Hotărârea

Acoset, citată anterior, punctul 56 și jurisprudența citată). Astfel de argumente nu permit să se concluzioneze că partea reprezentată de serviciile de sănătate destinate angajaților Oulun kaupunki nu poate fi disociată de restul contractului.

42 În plus, trebuie să se constate că includerea pretinsă, însă nedemonstrată a valorii angajamentului luat de Oulun kaupunki în aportul în natură al acestui oraș la capitalul întreprinderii comune constituie, în aceste condiții, un artificiu juridic care nici el nu permite să se considere că această parte a contractului mixt este nedetașabilă de acesta din urmă.

43 Mai mult, astfel cum au arătat guvernul ceh și Comisia, faptul că, în acțiunea principală, autoritatea contractantă și-a exprimat intenția de a lansa, la încheierea perioadei tranzitorii, o procedură de cerere de ofertă pentru achiziția serviciilor de sănătate pentru angajații săi constituie de asemenea o împrejurare care confirmă caracterul detașabil al acestei părți de restul contractului mixt.

44 De asemenea, faptul că întreprinderea comună funcționează din luna august 2008 fără partea menționată tinde să demonstreze că cei doi parteneri par să fie în măsură să facă față eventualului impact al acestei absențe asupra situației financiare a întreprinderii menționate, ceea ce constituie un alt indiciu pertinent al caracterului detașabil al acestei părți.

45 În consecință, spre deosebire de împrejurările care au stat la baza pronunțării Hotărârii Loutraki și alții, citată anterior, constatările menționate mai sus nu demonstrează, în mod obiectiv, necesitatea de a încheia contractul mixt în cauză în acțiunea principală cu un partener unic (a se vedea în acest sens Hotărârea Loutraki și alții, citată anterior, punctul 53).

46 Întrucât partea din contractul mixt care constă în angajamentul Oulun kaupunki de a achiziționa de la întreprinderea comună serviciile de sănătate destinate angajaților săi este, prin urmare, detașabilă de acest contract, rezultă că, într-un context precum cel din acțiunea principală, dispozițiile pertinente ale Directivei 2004/18 sunt aplicabile atribuirii acestei părți.

47 Având în vedere considerațiile de mai sus, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că Directiva 2004/18 trebuie interpretată în sensul că, atunci când o autoritate contractantă încheie cu o societate privată independentă de ea un contract privind înființarea unei întreprinderi comune, care ia forma unei societăți pe acțiuni, al cărei obiect îl constituie prestarea de servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă, atribuirea de către autoritatea contractantă menționată a contractului de achiziții aferent serviciilor destinate propriilor angajați, a cărui valoare depășește pragul prevăzut de această directivă și care este detașabil de contractul prin care se constituie această societate, trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor directivei menționate aplicabile serviciilor care intră sub incidența anexei II B la aceasta.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții

publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretată în sensul că, atunci când o autoritate contractantă încheie cu o societate privată independentă de ea un contract privind înființarea unei întreprinderi comune, care ia forma unei societăți pe acțiuni, al cărei obiect îl constituie prestarea de servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă, atribuirea de către autoritatea contractantă menționată a contractului de achiziții aferent serviciilor destinate propriilor angajați, a cărui valoare depășește pragul prevăzut de această directivă și care este detașabil de contractul prin care se constituie această societate, trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor directivei menționate aplicabile serviciilor care intră sub incidența anexei II B la aceasta.

Semnături